

**ĆE TI
PRATIM
CVEĆE**

Nevruz Mehmeti

*Jesene m'glje fatiha
Putnicim putoj kažujet!
(Narodna goranska pesna)*

JESENA M'GLA

Bela kapa nad Šar Zeljen
Sama sirota ostana
Me gori vo điger ovja jesen
Go ostaj s'rce vo Gora parosana.

Se vračam na veter da dujem
Da tajnam nis šuma sve vočke
Neznem kakva pesna pujem
Me bolji sve m'rša so koske.

Nebo se c'rni, temno je i zuje
Zvezde se krijet vo duna druga
Mi se viđi kakva nesom biv tuje
Sega jesen me kljuka, me vari tuga.

Me ubi sreća daljeko od tebe
Na grob moj t'rn neka vnikne
Ka nemožeše so tebe da živim
Od tvuje oči s'vza da ne kipne.

TI ZASTANI MALO..

Ti putniku umoren
Odmori malo, pruži ruka
Poljubi zvezde što vrnet od nebo
K'rvave od goranska muka.
Zastani malo, nešto zbori.

Na put bez put, bez vračane
Kaži makar vo sebe, majki Gori:
Po blag biv leb so urda macane.

Vikni godine pijane da dojdet
Da sljezet nad čelo tvuje reseno

Vo mlados svi se koni hergel
Vo staros svi so serce zdrobeno.

Zastani! Ne mi kažu da je docna sve
I mesec sve se v'rti pokraj zemna.
Ti putniku umoren zastani malo bre.
Kažimi: Gora je naša naj vredna!

VO STARO MAHALO...

Nezn'm ka dojde vo staro mahalo
Ke mi pana glava ka lis vo jesen
Kojzn'je, nešto vo um mi panalo
Ka som igrať nekoga vo put tesen.

Ovde som naučif da želam, da cunem
Ka dete bez šer, vrsnakica mila
Tuje som počnať sonoj da gi punem
A ona da grize mesec so z'bi i rila.

Ona mi ljetna, ja na druga strana
Ka ljeptari pokraj lisje od v'rba
Čekaječi jen-drukogo, snek pana
Ostanahme ka mesec v'rtejeci pokraj zemna

Ja ne praša nikogo, bljizu si elj daljeko
Ga zn'm za mene na um ti pana.
Na govor so drugarice si prašala nekogo
-Ke zagina toja, što mi stvori rana?

Ne pantim!
Ka mi dojdoha noge vo mahalo staro.
Zašto stigma jesen, k'vnem sebe i nego
Belki da setim još sve što bilo harno
Dur ne mi se okina zvezda od nebo.

Vratise i ti da posedime zajeno
Ide vreme da ni bide studeno.

ĆE TI PRATIM CVEĆE..

Će ti pratim cveće, što sakaš ti brotaj
Pogljedajgo nego i sonoj gi motaj.
Vo ljisjete zeljene ċe me setiš mene
Ako živni veter me duhna od tebe.

Poljaj imaš tuje, ljubavi bez kraj
Zam'rznete vo zima, razvijene vo maj
Preko ovja cveće,ti praćam duh moj
Ako mlogo daljeko tvoj život go kroj.

Nemoj sal da rećeš, mi si zabrajla
Broj ljisje od cveće, kakva si mila
Pa zemigo vo ruke, i mirišnigo
Dremka ne te faća ka si pri nego.

Ljisje ċe te pahnet, može i da panet
Zn'j ovja ljisje i jesen go kanet
Otvori oči i rila ka ljipa Zadb'rce,
Pa igraj so zvezde vniknate vo s'rce.

SAMO CVEĆE!

Pokraj put, jeno cveće samo
Nikoj glava ne vraća da pola
Samo veter go paha tamojvamo
Ljubav krije vo sebe i mlogo volja.

Vakvo cveće som ja, i ti pokraj mene
Ako ne sega,vo staros sigurno
Koga miris od sreća qe zagineme
Samo polaglas qe imame zajeno.

Pokraj put, na put, naša sudbina bez put
Ga gljedame svi so čorave oči
Se prajme ponosne a pojće ljud
Ni gori duša, ogin nis noći

Će sveti belki ovja svetni plaven

Od život naš, svako čuše mrak
Qe dune nekoj veter raven
Mije ka ovja samo cveće, na prazni prak

MORSKA DEVOJKA

Beleguske čv'rčoret otvorene krila
Talazna pena se pere vo pesok, široko
Jena devojka polagola briši rila
čeka momaka da.i dojde od daleko.

Fača pena ,sivni talaz da zastane
B'rbla nekoj reč nis jezik slan
Veter paha i jači dalga umrena
Ni jeden brod vo more, ni jeden nišan.

I duje veter kosme plave,vreme t'tne
Pani stani vo voda morska slana
K'rši p'rsti devojka, sebe k'vne
Vo grdži i duša otvora rana.

I deneska ništo novo od more!
Ga leži dalga so mokre knjige.
Beleguske pujet jope gore
A devojka čuva vo sebe ,brige.

Koga će dojde od daleko snovni momak?
Du koga pesok pod noge će ga gori?
Belki će i stigne, na zajdeno sence vo mrak
Belki će ostane samo so sebe da zbori!

Mu vrača herbet moretu, dalga ga zima.
Na brijeg se šutka prazna s'rča.
Vo duša se petlaje sećanje što ima
Dosta se da i puknet s'rca.

Misli momak i pušta p'rsti nis kosma
Misli ruke na polojna i stava.
Če sedi pokrajmore povečer du docna
I veter i m'rsa kosme od glava.

So p'rsti c'rta jeno s'rce, mirno.
Vo strede piša:Te volim mlogo"
A talaz ide go briši sivno
Go zima so sebe nazač vo dleboko.

Ona čeka! čverčori ka guska raneta.
Vo duša se tesni, nosi nada blaga.
More će sedi povno za uveka
Ona će ceka momaka preko dalga.

SVIRAJ KITARO MUA STARA

Sviraj kitaro mua stara
pesne stare i nove i nepuane
izdrobimi prsti preko tvuje teljoj
da me uboljet, glas da dignem
Vo mua Šarplanina šarena.

Sviraj kitaro mua stara
da te cuje sirota goranka ZEJNEPA
da sturi ot nebo mesecčina
so zvezde vo skut da legne
čekajecći bečara da i dojde

Sviraj kitaro mua stara
lastojca gnezdo tuje neka napraj
da digne glava babinzebec da čuje
da isterča morač i pahun ot planina
da stignet ružica i penurika
trnalje tebe da te kitet.

Sviraj kitaro mua stara
zapotnata so vrba ĀURĀVDENOVA
jekni glas da te čujet svi
Da se pomeštet i m'rtvi vo grob.

Sviraj kitaro mua stara
nezastanuj mori me pukna
isk'ršimi duša mua patna vek
pa na kraj c'rkni sama i ti

zakopana vo drvo i žice,
Za uvek!

KOJ TE VIKNA....

Koj te vikna...
Da otvoriš vrata, d'iljezeš na pendžer
Kuje s'rce ti šepna vo duša?
Oči gi f'rlji daljeko na veter
Jen taljaz so pena ti pretera vo guša.

Na toja pendžer ti traješ, sediš.
Ka cveće plastično so ljisje obeljene
Neznem koj ti mami um, za kogo vrediš
Pokrila so ruke grdži obesene.

Se brotaš na toja pendžer star
Ka sljika vo muzej obesena na zid
Se v'rtet ljudi, svaki mlad
Ti ne m'rdaš, sediš skamneta ka mit.

Među drva od moljci grizane
ka lajsojca tražish nove gnezda
Ti si živa nada za novi planet
Za nekogo će bidesš sjajna zvezda.

GORANSKI VALS

Se v'rtet vekoji
Nis Gora Zeljena
Igraje tango, igraje valjs
F'rljaje krečoj naprejnazač
Krečoj neritmične, krečoj fals.

Gi duje veter!
Vo Kosovo jen kreć
Vo Albanija drugi
Vo Makedonija treć.

Svaki kreć je muka
Svaki vek je teški

Preko h'rbet od tuga
Igraje i hodet vekoji, peški

Se igra goranski vals
Nikakva muzika se čuje
I pentagram prazen bez "solj"
Ka Gora bez mladi svuje.

Koj igra ovja vals bre Goro?
Samo senke noć i den
Bez dirigent ovja horo
Samo je igrač ubijen!

Du koga će se igra ovja vals?
Koga će utiši ovja kreć fals?

ULICA "JULICA"

Na ulica "Julica" ni spijet
Igračke, karanice, pcujene
Na ovaja ulica mirna i tajna
Sme zimalje s'rce i g'rljene.

Od tuje zvezde idet da spijet
I zdrak mi frljaje nad mene
Tuje se šetaje bečari i dejke
Da ugasnet žed za cunene.

Samo češmiće Ferhatosko puje
Ista melodija preko veko
Isto ka novožena ka ide ke mlanesta
Da i šepne ljubavne nekoj rečoj.

Na ulica "Julica" som tresof noge muje
Som k'ršif koljena dolu i gore.
Som se ljuzgaf na ljice nejzino
A mesec mi bič ž'vto more.
Tuje som delač portret moj
Som pračaf detinstvo i mlados
Som praznič jezero so dertoj
Som sipač more od oči so rados.

Na ovja put, glas mi beše faten
So kogo se ljuti veter, ne razbra
Vo ljice mi duje ljisje od jasen
Od tuje ke se nušala, devojka.

Vo horo som se frljaŕ ka m'rdnat
Ka lastojca nad žica ka čv'rčori
I miris som go ostajŕ ne zaginat
Da me pozne devojka, s'rce da mi otvori.

Ovaj'ulica "Julica"pračala ljubav
I prelube nazač gi krila
Sega mladi čeka na put svoj
Mene,"Zbogum" mi prača so rila.

GORANČE JOŠ NE RODENO

Goranče još ne rodeno, perija od smeh.
Ti imaš dva dženeti ,zasaj
Jen dženet ti je vo materin meh
Drugujet Gora,naš rodeni kraj.

Te čeka na vek,jena majka druga
Nazuana Gora,vekuječna majka
Pred tebe ni bila najmila muka
Sega parosana, pusta ka starka.

Te čeka malo vazduh da i dadeš
Jen reč goranski ka spomenik živ
Makar ti so duša tvua da i kažeš
Da ovde živiv i živi jen narod miv.

Goranče josh ne rodeno!
Preko tvuje s'vze, preko tvuje ufke,
Kaži ka se ljubilo nekoga vo Gora!
Ako ona sirota imala teške muke.

Goranče josh ne rodeno, sine mili!
Samo ti ne ostavaj Gora, sirota!
I vo kraj duna da bi bili
Gora ima najbogatna priroda!

Pa ništo ne ti traži Gora majka
Ni nam pred tebe, ništo ne.
Ona ni dala svešto nam
A mi je nejzi ništo nemogohme.

Goranče još ne rodjeno, milo goranče!
So b'rkan ljeb sme voljilje Gora i so urda
A ti ka će stignaš na videlo belo
Vratiji majki izgubena ljuba.

Goranče još ne rodjeno, na ovja svet
će se rodi[belki i vo tuđa zemna
Vrati oči poljaj stara majka
Obrišiji ljice, ne ga ostavaj temna.

TI SOM REKOF....

Ti som rekoŕ goranko
"Vo s'rce mi vljezi!"
Pokraj mene ti ne zaminuj
Senka tvua samo teži.

Ti som rekoŕ goranko:
"Veđi tvuje poprač zeljen!"
Od daljeka koj te gljeda
Mu se prajet jad i zeher!

Ti som rekoŕ hiljado puta:
"Me šporet tvuje kljepalice!
Ako mene će me zamineš
Dušni dar ti se k'vnatice.

Ti som rekoŕ goranko:
"Ne praj rila žar!"
Ako mene će me izgoret,
Neka spasi planina Šar.

Ti som rekoŕ goranko:
"Me kolje skutača bela"
Vo horo ka se keršaš,
gleda, traje Gora cela.

Ti som rekoč goranko:
"Ne mi traskaj đerdani!
Šiha tenka,guša bela
Um svim ni go mami.

Ne lji ti je žalj.....?
Na šiha ne zimaš!
Mlogo s'rca goriš,
Samo jeno primaš!

Ti som rekoč: "Beljezije,
Ne stavaj na ruka!
Ka će svitnet od daleka
Mi davaje muka!

Molim te, ne zaminuj,
Ni vo son pri mene!
Me prajš da k'vnem godine!
Da k'vnem rodno vreme!

TI SE VRATI...

Jen den se vrati
Na isti put od ke počna
Natuaren godine na h'rbet
Povno žalj, tuga i mladostni sonoj...
A sega ti se viđi docna.

Ti stigna...
Vo dvorot tvoj nasipan so t'rne
Ploče beha uljuznate na kroč
Pendžeri iskrivene, s'rče sk'ršene
Vo n'tra sve što nadvor v'rne.

A te udri tuga?
Za majkin glas vo bajke
Ka te ljuljala vo šarena koljebka?
Te udri tuga za rid, kamen, reka,
Elj na um ti pana nekua devojka?

Se vrati...

Te donese boljka na ovja put!
A te vikna stari kučni prag?
Voljiš da cuneš direk od kuća
Dur ne ti obelje brada, dur si mlad.
Ti dojde....
Ulica pusta se nasmija so tebe.

Če tražiš sega devojka od snova
Jeno ludo će sakaš da se rodi
Da otvoriš jena kuća nova.

Se vrati...
Malo vazduh da i dadeš Gori!
Da tupne jope tupan
Da se čuje od daleko nibet jope.
Ga viđim! žalj i tuga vo serce te kope.

MI UMRE PESNA!

Na sokak moj, mi umre pesna
Se zakopa dl'boko vo muka
Tuje i otvori rupa tesna
Ga pokri so žalj i tuga.

Eh! Koljko puti se puala, istina
Od stari stari i devojke mlade
Od ka izbegaha vo pustina
Oči, duša i serce ostanaha gladne.

Pobegnaha i piljića od vočke
Raželjane kameni od sakaci bovine
Ka izglavnik ostana rados i žalj
Da ne pane na um nekomu da spomne.

Umre pesna mua, goranska nimfa
Izgore od tuga i cunene žarno.
Pobegna i noć od ulica suha
Izvoru i v'rbi ne im je harno.

Mi umre pesna! Utiši sve!
Voda na izvor sama mije sebe

ljisje od vočke so melodije
Pokrivaje pesna, da ne i z(x)ebe.

Strašna mi je ovaj tišina
Ka put prazen mi je teška
A je strašno ovja vreme?
A može da mi ožive mua pesna?

ĆE SE VRATIM.....

Će ti dojdem Goro mua
Da te cunem na čelo
Će ti panem na koljena,
Da mi oprostiš...

Da mi oprostiš...
Nikad ne ti reko:
"Što pristala si!
Što hubava si!"
Um mi go izmami druga zemna
A Bogu som se moljič:
Da dojdem vo tebe da umrem!

Oči pomalo mi spalje za tebe
So m'rtvi som govorič vo son.
So tija što groboj ne im gi zn'm
So tija samo vo balade što živet.
Preko zdračne zvezde će ljetnem
So s'ncevo svetlost da stignem.

A ga razbiraš mila majčice!
Me čekaje Jusuh i Džemulja s'nce
Me čeka Ture i bovna živa Mita
Ka će se stajm so nih
Pa što, neka c'rkne s'rce!

Ako krećoj muje ne hodet
Ilina i Jelica će me zemet vo narače
Borjana će mi kaže put so zdrak od mesec
Samo ti, oprostimi!...

Raširimi ruke da me prečekaš!
Majčice mila vekuječna!
Ti ide sin tvoj oladen od dalječina!
Otvorimi vrata.....!
Ako mi si zabrajla...Go imam hak...
Ostajme da puknem na tvoj prag!

NIKAD...

Ti preseko put, jen laf da ti rečem
Ti pobegna ka m'gla ka se kine vo jesen.
Ostanaha hilado rečoj vo s'rce muje
Ka mrazoj tenkevrhoj, ka sever gi duje.

Ostana ka koža oštavena na zid
Ti pobegna ka s'nce ka grije v'rh od rid.
Mi propanaha oči vo sk'ršen noć
Se odvoj mesečina na dve
Čekaječi da ne iljezeš jope
Pa ja da ti rečem sve.

Ti ne dojde ni noć, ni den.
I godine sve se k'rnet
Ostanahme ka dva groba prestare
Samo tr'ndačili da ni f'rljet.

KOSAČ

Ot daljeko oko muje
Gljeda kosača ke puje
Puje pesna ,f'rlja kosa
Tura trava so sve rosa.

Oko gljeda, vo um nosi
Nemoj tuje ti ne kosi
Dejka povaljila trava
Vo skut ka mi stajla glava.

Tuje skutača ga vapca
Vo zeljenilo ga bacna
Dva golubi na tij'mesto
Proljetaha ot vrelo gnezdo.

Hej kosač, kosa frlji
Zejnepa tuje se grlji
Deteljina raste još
Ne bidi jen bečar loš.

Tuje Zejnepa se krila
Gljedaniku dade rila
Tuje trava ogin gori
Usta traje, srce zbori.

Kosi, kosi svekede
Samo tuje, molim, Ne
Ne i kosi dejki rados
šo i zamina vo mlados.

*Maja malesh mjegulla vjeshte leshojne
Mergimtareve te larget, udhet u tregojne.
(Kenge popullore gorane)*

MJEGULLA E VJESHTES

Kapelja e bardhe mbi maje te Sharrit
Me vret ne shpirt kjo e sertë vjeshtë.
Zemren e lashe ne Goren e mallit
Aty ku heshtja më shumë flet.

Po kthehem te fryj si era
Lëkund çdo pemë neper pyje
As vete s' e di se ç'kenge thura
E trupi me dhemb ne çdo nyje.

Dhe qielli nxihet, erresohet, vajton
Yjet fshihen ne tjeter jetë
Me duket se s'isha aty kurrë
Malli me djeg e vjeshta me vret.

Me vrau fati qendruar larg teje
Mbi varr le t'mbije ferra qëmoti
Kur s'munda te jetoja dot ne ty
Nga syte e tu mos te dalë loti.

TI NDALU PAK...

Ti rrugetar I lodhur mergimi
Nдалu pak e štriji krahet.
Perkedheli yjet qe bien nga qielli
Gjakosur jane ,me te thella plaget.
Nдалu pak e diçka thuaj.

Ne udhen pa udhe , pa kerthize.
Gor's tregoji per dhene e huaj
Me e embel qe buka ngjyer ne gjize.

Thirri vitet e tua te vijne si te pire
Te ulen mbi ballin tend plot rrudha,shtruar
Dikur gjithe qeme kuaj te lirë
Tani thjesht me zemra copetuar.
Nдалu! Mos me thuaj eshte vone.

Dhe Hena I sillet Tokes perqark
Me thuaj ,udhetar I lodhur mergimi:
"Gora eshte me e embla baltë!"

NË LAGJEN TIME TË VJETËR...

S'di si u ktheva ne lagjen time,te bukur vend
Aty ku më ra koka si gjethe vjeshte
Ndoshta ajo diçka me sjell ndërmend
Ajo rrugice e ngushtë qe desha e me deshte.

Aty së pari mesova te qaja e te puthja
Moshataren time si femi i padjallezuar
Aty ku ëndrrat nisa ti mbushja
Ajo me buzë e dhëmbë hënën kafshuar.

Ajo iku larg,dhe unë...i njëjti fat
Silleme flutur gjetheve te shelgut,rrreth botes,
Në pritje te njeri-tjetrit, kaq e pat
Mbetem si Hëna qe i sillet Tokes.

Ke pyetur veten, ndoshta je kujtuar
Unë s'pyeta ku je,afer apo larg
Me shoqet ndoshta herë ke biseduar:
-Ku eshte ai djal' qe me hapi plage?

S'di si erdhën këmbët në timen mahallë.
Mallkoj rëndë veten dhe vjeshtën që erdhi
Ndoshta erdha te shoh' gjithçka me mall

Para se të keputet, ylli im nga qielli.

Po dhe ti kthehu, bashkë të rrimë sot
Koha po na vjen, po na sjell të ftohtë.

DO TË TË ÇOJ LULE....

Do t'dërgoj një lule, ç'të duash mendo
Ëndrrat koloviti e lulen vështro.
Në gjethet e gjelbra, kujtim loti i syve
Dhe pse erë e jetës na ndau të dyve.

Brenda lules fshihen dashuritë pa faj
Në dimër të ngrira, çelura në maj
Në thekët frymoj, shpirtin tim me ëndje
Besoj se të dua përtej jetës tënde.

S'mendoj se me quan nje harrim i thjeshtë
Lulja do të t'zgjojë bukurinë në jetë
Ti mbaje ne duar , edhe merri erë
Petalet e saj , ëndrra do të t'ndjell.

Gjethet do t'fryjnë, mbase do vallëzojnë
E sigurt të jesh, vjeshtën po kërkojnë
Ti hap sy e buzë si i Zadbërces blir
E vallezo me yjet që n'zem'r t'kanë mbirë.

LULE E VETMUAR

Prane rruges mbire nje lule ,vetmuar
E koken kush nuk kthen qe ta shoh
Veç era e fryn duke e rrëzuar
Dashurine e fsheh në vete ka kohë.

K'si lule jam une dhe ti prane meje
Nëse sot jo, nesër sigurisht
Kur parfumi rinor do largohet prej nesh
Veç zerin e ngjirur do kemi bashkerisht.

Ënërruge, ne rruge, fati yne qiellhapur
E shohim te gjithë me syte e verbuar
Bëhemi krenarë po mendjeçartur
Shpirti na digjet, zjarri i nates harbuar.

Kjo flake e kuqe ndoshta do flakeroje
Nga jeta jone ate qoshe te erret ,
Do fryje nje ere e lehte e do na valoje
Ne ,lulet e e mbetura ne prag ,vetem,heret!

VAJZA E DETIT

Kridhen pulebardhat krahehapur mbi det
Ne shkumen e valeve lahen ngadale
nje vajze gjysmezhveshur ne breg pret
Ti vije i dashuri nga larg mbi val'.

Luan me shkumen,kerkon te ndale dallgen
Me gjuhen e kripur,mermerit ca fjale
po ëlladi i detit ngre perpjete valen
Asnje varke, anije, asnje lajm

Shpupurit era ëloket,moti vë kujë
Ajo thyen gishtat,veten mallkon
Ulengrihet ne te turbulltin ujë
Here i ftohte, here sikur vlon.

Heshti deti dhe kete rradhe.
Veç leter te lagur, vala i sjell
Mbi det flutiron serish nje pulebardhe
Po vashes ne zemer ,brennga i mbjell.

Me gishta vijejon nje zemer, lagur shume
Ne mes i shkruan" Te dua fort"
Po dallga vjen dhe e perpin me shkum'
Ne fytyre i mbeten veçse lotë.

Ajo pret ! Si pulebardhe plagosur mbi uje
Me shpirtin ngushtuar nga e embla shpresë

Deti nuk shteret neper shekuj
Ajo djaloshin e zemres mes val've do presë

KËNDO KITARJA IME E VJETER

Këndo kitarja ime e vjeter
Te vjetra këngë,të reja,te pakënduara
Mi thyej gishtat mbi telat e tua,ar
Le te me dhembin.

Veç tingujt të jehojnë
Në bjeshken time të bukur Sharr!
Këndo kitarja ime e vjetër.

T'me ndjej goranka e bukur e shkretë
Le ti ulë hënën dhe yjet
Në preher te saj.

Pastaj le t' enderroj'
Djaloshin e zemres se vet.
Këndo kitarja ime e vjeter.
Aty të ngrejë dallendyshja folenë.

Te ngrejë kokën narcisi
Të degjojë tenden muzikë pjalm
Të harbohet karafili e bishtpalloi i bjeshkes
T'arrijne ružicen e shpatoren
Te te stolisin nisur jane!

Këndo kitarja ime!
Stolis me shelg Shengjergji, lëng behari
Jeho me zerin tend ngado
Tundi dhe te vdekurit nga varri.

Këndo kitarja ime !
Ti mos e ndal këngën!
Ma copëto zemren time.

Ne fund po deshe hesht dhe ti!
Brenda drurit e telave
Pergjithnje!

KUSH TE THIRRI...

Kush të thirri....

Të hapje dritaren, te mbyllje deren.
Ç'zemer ,ne shpirt te foli pa zhurme
Syte i hedh larg bashke me erën
T' thithje dallget e jetes ,plot shkume!

Ne dritare mbete si lule plastike
Me gjethe nga koha, zbardhur
Duar kryqezuar mbi parvaz
Fshehur mes tyre gjinjte e varur.

Rri e mendohesh pikturë me bojera
Si ne muze varur per vizite
Njerezit shkojne e vijne tutje
Ti veç mendohesh ,mbete nje mit.

Mes drunjsh te vjeter ngurosur rri
Si shprese e gjalle per nje planet
Si dallendyshe ne qiellin gri
Nje yll i ri qe do ndris nje jetë.

VALSI GORAN

Sillen, rrotullohen shekujt
Ne Goren e Gjelber
Kercejne tango, kercejne vals
E hedhin kembet para mbrapa
Hapa joritmik, hapa fals.

I fryn, i shtyn era!
Ne Kosove nje hap,
I dyti ne Shqiperi
I treti hap ne Maqedoni.

Çdo hap eshte nje dhimbje
Çdo shekull- i rëndë

Mbi kurriz te mallit
Vallëzojnë shekujt në këmbë.

Po luhet Valsi Goran
Muzik' jo nuk ndihet
Pa çelesin sol ne pentagram
Si Gorë e zbrazët, mbetur shkretë.

Kush luan Gorë, tëndin vals?
Veç hije natë e ditë.
Pa dirigjent kjo valle fals.
Vrare si i panjohur nxjerre ne pritë.

Gjer kur do luhet kjo valle vals?
E kur do heshtin keto hapa fals?

RRUGA"JULICA"

Në rrugën "Julica", më fllenë
Grindjet ,sharjet, ofendimet.
Në këtë rrugë te heshtur te qetë
Më fllenë dashurite, kujtimet ,perqafimet.

Ketu yjet me ikin drejt gjumit
Dhe driten e derdhin mbi mua
Ketu ndalen vashat e beqaret
Te shuajne dashurine me buzet e tua

Veç kroi i Ferhateve gurgullon
Ndër shekuj nje melodi me mall
Porsi nje dhender kur shkon tek nusja
T'i peshperis të embla fjalë

Në rrugicen "Julica" kembet kam zvarritur
Kam thyer gjunjet poshte e lart
Në fytyrën e rrugices jam rreshqitur
Dhe henen kam pas det te artë.

Aty kam gdhendur timin portret
Percolla femijerine, rinine
Zbraza liqenin e fatit tim te shkrete
Mbusha detin e syve me gëzim.

Në këtë rrugicë, mu ngjir zëri
S'e mora vesh me kë u grind era
Në faqe më perplas gjethe frashëri
Aty ku lekunden vashat përhera.

Në valle kam kërcyer si i çmendur
Si dallendyshja kur ciceron mbi tela
Parfumin rinor e derdha si i dehur
Prisja vashen te me thosh "Erdha!"

Në fshehtësi jetoje dashuritë
Tradhetite i fshihte thelle ne gji
Tani pret vetem te rinjtë
Neve na dha "lamtumire" pergjithnje!

GORAN ENDE I PALINDUR!

Goran i palindur ende
Engjell i bukur i kesaj bote
Parajsa dy vetem ti ke
Nëna dhe Gora ,vendlindja jote.

Të pret lindjen, nena jote e dyte
Pagëzuar GORË, nënë shekullore
Veç ajo do të t'i çeli sytë
Tash mbet shkretë, si plakë lënë pas dore.

Goran i palindur, fëmi i bekuar
Mes të qarës tēnde, çastin në lindje
Trego si në Gorë , qenka dashuruar
Tregojtu se Gora ka pas t'forta dhimbje.

Goran i palindur i Gorës së bukur!
Të paktën ti, kurrë mos u largo!

Dhe ne fund te botës të kesh humbur
Natyra'n e begatë te Gorës ,kujto!

Asgjë s'të kërkon e ëmbla Gorë
As neve para teje s'na hapi zë
Që prej lindjes mbeti thjesht bukur prore
Neve na dha gjithçka ,ne asaj asgjë.

Goran i palindur,dashuri e Gorës
E deshëm ne Gorën me bukë e gjizë
Tani mbaje ti ne pëllëmbë të dorës
E ktheja dashurinë që ja kem' braktis.

Goran i palindur ende në këtë botë
Mbase ti do lindësh dhe në dhe të huaj
Ktheji syte nga Gora edhe fshiji lotë
Buzëqeshjen ktheja ,t'paktën të mos vuajë

TË KAM THËNË...

Të kam thënë moj gorane:
"Në zemren time ke vend!
Ndaj pranë meje mos kalo,
Hija jote seç me tremb.

Të kam thënë moj gorane:
"Vetullat-fier fletëgjërë,
Çdo zemër qe pas te ndjek
E bën helm e vrer!"

Të kam thënë mijera here:
"Qepallat me shpojne!
Nëse ti më ik,largohesh,
Sytë e shpirtit të mallkojnë!

Të kam thënë moj gorane:
"Buzët mos i lyej zjarr!
Nëse mua do më djegin,
Mos djeg bjeshken Shar!

Të kam thënë moj gorane:
"Më ther ,strukë e bardhë!
Kur ne valle e tund belin
Çudit Gorën ,mbarë!

Të kam thënë moj gorane:
"Mos m'i tund t'gjoksit gjerdanë!
Qafë e hollë e gusha qumësht,
Mendjen na e vranë!

A nuk të vjen keq.....?
N'qafë more dynjanë!
Mijera zemra dođe,
Veç një mbajte pranë!
Byzylykë ne duar,
Shkëlqim seç të japin!

Po ti s'e di:Shpirtin!
Ethet po ma kapin!
Ndaj të lutem:As në endërr,
Ti pranë meje mos kalo!
Mos mi gris vitet e mia!
Kohën time mos ma mallko!

TI U KTHEVE...

Një ditë ti u ktheve...
Në të njëjtën rrugë nga ishe nisur
Mbi kurriz mbajte vitet
Ngarkuar me endrra foshnjore
Që tashmë si qirinj qenë fikur.

Ti arrite....
Në oborrin tënd ,ferra shtrirë
Rrëshqitur qenë rasat e çatisë,
Shkrumbur dritaret ,xhamat thyer
Ç'kish rënë përjashta ,brenda kish hyrë.

Te dogji malli!
Të ndjeje zërin e nënës në ninullë

Në djepin e drunjte zbukuruar
Të mori malli per gurin,lumin,malin
Apo për vashën që s'e takove kurrë!

U ktheve...
Ta tregoi dhimbja rrugen e kthimit.
Të thirri pragu i kalbur i shtëpisë.
Të puthësh portën e vjetër para plakjes
Nga rruga e gjatë e mërgimit.

U ktheve ti!...
Rrugice e shkretë të buzeqeshi sërish
Mbase do kërkosh vashen e ëndrrës
Të lindni bashkë një fëmi,
Një jetë të re , e këtu të rrish.

U ktheve!...
Pak frymë ti japësh nënës Gorë
Të bjerë sërish një tupan
Të ndihet nga larg një nibet!
Nëse larg ishe princ,në tokën tënde ti je MBRET!

Kushtuar mërgimtarëve që po kthehen ne vendlindje per pushime!

DO TË KTHEHEM...

Do të kthehem Gora ime!
Dua të të puth në ballë!
Në gjunjë do të të ulem.
Do të të pergjërohem: Më fal!

Më fal që s'të thashë asnjehere:
-Sa e bukur je!Sa e mirë je!
Ma gënjeu mendjen
Nje i huaj dhe.

Po Zotit i jam lutur gjithnje:
Fryma të më dalë në ty!
Për ty s'më kanë fjetur sytë
Fol kam me te vdekur ne endrra, përçart
Me ata që varret s'ua dimë

Me ata qe në balada rrojnë që larg.

Ndër dritë yjesh do lundroj permes qiellit
Të të arrij me rrezen e diellit.
A e kupton nenokja ime e shtrenjte?
Më pret Jusufi dhe e embla Xhemilë!
Turja me të sëmurën e bukur Mitë!

E kur të çmallem me to
E çka ,le të plasë im shpirt!
Nëse s'i hedh dot hapat drejt teje
Ilina e Jelica në krah do më mbajnë,
Borjana do më ndrij udhën me dritëhëne,
Veç ,Ti më fal!...

Hapi ti krahët të më presësh!Më djeg ky mall!
Nënokja ime !E perjetshme bukuri!
Po vjen yt bir i ftohte nga larg.
Ti dil e hapja portën!
Nëse ti me ke harruar, E kam me hak
Le të më plasë shpirti në tendin prag !

MË VDIQ KËNGA!

Në rrugicën time vdiq kënga!
E varrosën thellë brenda mundimit.
E mbuluan me mall e brenga
Në gropën e ngushtë të harrimit.
Eh! Sa herë u këndua e vërteta.

Nga pleq te vjeter e vasha nurndritur
Qëkur shtegtuan ne vende te shkreta
Mbet'në sytë,shpirti e zemra uritur.

Ikën fluturim zogjte nga pemët
Guri i sokakut nisi te vajtojë
Epitaf kënge ngeli: Dhimbja e Loti
Mos i bie ndermend dikujt ta kujtojë!
Vdiq kënga ime! Nimfa gorane!
E dogji malli dhe puthja e zjarrte !

Natëzeza iku nga rrugica mjerane
Kroi e shelgu mbetnë fillikat!
Më vdiq kënga!Heshtja ra!

Uji i kroit lan veten më kot.
Gjethet e pemëve këput me melodi
E mbulojnë këngën,se mos ka ftohtë.

Më tremb kjo heshtje mortore !
S'e dua të vdekur rrugicën , vertetë!
A thua koha sheron cdo plagë njerëzore
Dhe kënga ime do ringjallet ne jetë?!

ASNJËHERË...

Rrugen ta preva,ti vetem qeshje
Veç desha te t'thoshja nje fjalë
Ti ike si e këputur mjegull vjeshte
Që endet kërrusur përmbi mal.

Dhe mbenë mijëra fjalë të pathëna
Ne zemren time varrosur ,ngrinë
Si heje akujsh majemprehta zënë
Kur thëllimi i veriut i fryn.

Si lëkurë e regjur varë në mur
Gozhduar ne diell të thahet
Ti ike si diell i shnditshem me nur
Kur rrezet e tij pushtojnë majet.

Mu zhytën sytë në naten e thyer
Kur hëna e plotë,pergjysmë u nda
Prita me kot ardhjen tënde
Mbase të të thosha "diçka"
Ti s'erdhe as ditën, as naten.

V'ç vitet tash ne kujtesë sjellim
Mbetëm si dy varre te sterlashte
Ku veç trëndafila mund t'na hedhin.

Përmbi dorë m'u ul ky zog
Thosh ca fjalë , s'i kuptoja dot
Guximtar ish, dhe trim
Mbase qe nje bekim
E veshtroja e veç lozja
Pse më erdhi,s'di ç'të thoshja!

Në gjuhë të vet cicëroj:
-Kanë frikë njerëzit nga i tyri soj!
As të flasin, as të afrohen
Ti pershendetesh, te largohen!
Mjerë në ç'hall është njerezia
Te marr mend nga shtazëria!

Me mundim e ndërtojmë jeten
E gjithmonë bosh kuletën,
Po veç zemrën kemi plot,
Ka vend për të gjithë kjo botë!
Paradite nje zog,pasdite nje pëllumb!

NJË KËNGË PËR KOSITËSIN!

KOSITESI

Qe nga larg syri shikon
Ndjen kositesin tek kendon
Kendon kenge e kosen mpreh
Bar e vese leshon perdhe.

Syri sheh, mendja vozit
Jo aty, ti mos kosit
Aty vajza barin shkeli
Koken kur futi te prehri

Aty strukes i dha ngjyre
Nga e bardha ne jeshil
Dy pëllumba me nxitim
Lane folene per fluturim

Ti djalosh, kosen hidhe
Dhe Zejnepes(vajzes) puthjen vidhe

Trendelinen mos e kap
Mos u bej nje djale i prape.

Vajza aty syte paloi
Djalit buzet i dhuroi
Aty bari flake nxori
Heshti goja, zemra foli.

Ti kosit gjithkund ku do
Vec aty te lutem, jo
Vajzes, gezimin mos ia fshi
Qe jetoi ne rini.